

Forskrift om vernskog opp mot fjellet i Innlandet fylke - høring

Dato	
Ikrafttredelse	01.xx.202X
Gjelder for	Innlandet
Hjemmel	LOV-2005-05-27-31-§12
Kunngjort	01.0x.202x
Korttittel	Forskrift om vernskog, Innlandet

Hjemmel: Fastsatt av Statsforvalteren i Innlandet x. måned 2020 med hjemmel i lov 27. mai 2005 nr. 31 om skogbruk (skogbrukslova) § 12.

§ 1. Formål

Formålet med forskrift om vernskog opp mot fjellet er å sikre foryngelse og produksjon i klimautsatte og sårbare skogområder.

Forskriften skal fastsette grensene for vernskogen og sikre en skogbehandling som ivaretar funksjonene til vernskogen.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for skogareal i Innlandet som Statsforvalteren med hjemmel i skogbrukslova har vedtatt skal være vernskog opp mot fjellet, og som er nærmere avgrenset i det digitale kartlaget «vernskog» i skogportalen på Kilden.

Følgende kommuner i Innlandet har vernskog, Hamar, Ringsaker, Trysil, Engerdal, Åmot, Stor-Elvdal, Rendalen, Alvdal, Folldal, Tynset, Tolga, Os, Dovre, Lesja, Vågå, Lom, Skjåk, Sel, Nord-Fron, Sør-Fron, Ringebu, Øyer, Gausdal, Lillehammer, Nordre Land, Etnedal, Sør-Aurdal, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre og Vang.

Kommunen kan søke Statsforvalteren om oppretting av ny vernskog og endring av vernskoggrensen.

§ 3. Meldeplikt.

All hogst i vernskog, utenom hogst av ved til bruk i landbrukseiendommens bygninger og seterhus, skal på forhånd meldes til kommunen. Skogeier eller den som er gitt fullmakt til å opptre på skogeiers vegne har plikt til å gi slik melding.

Meldinga skal inneholde alle nødvendige opplysninger om den planlagte hogsten, samt kart der hogstfeltene er tegnet inn.

Kommunen kan sette vilkår for hogsten, eller nekte hogst helt eller delvis. Kommunen skal synliggjøre de vurderinger som er gjort og sette de vilkårene som er nødvendige av hensyn til vernskogens funksjon. Det skal gå fram av vedtaket at det er gjort vurderinger i samsvar med naturmangfoldloven § 7.

Har kommunen ikke gitt svar på melding om hogst i vernskog innen 3 uker fra meldinga kom fram til kommunen, er hogsten å regne som godkjent. Da kan det meldte tiltaket settes i gang i samsvar med denne forskrift. Dersom kommunen trenger mer tid til

å vurdere ei hogstmelding, skal skogeieren varsles om ny frist for når tiltaket kan settes i verk.

Tillatelse til hogst er gyldig i 3 år.

§ 4. Definisjoner

Lukkede hogstformer – Det skal etter slutthogsten stå igjen minst 16 store trær per dekar, eller at åpningene i gruppehogsten er maksimalt 2 daa store.

Selektiv hogst – Kun uttak av enkelte trær eller små klynger av trær i et skogbestand. Man høster da enkeltrærne etter hvert, samtidig som man fristiller ungtrærne som komme opp og sikrer fremtidig foryngelse.

Gruppehogst – Gruppehogst er en lukket hogstform hvor det hogges grupper av trær på arealer inntil 2 dekar. Det etableres ny skog ved hjelp av forhåndsgjenvækst, naturlig foryngelse, eller planting.

Skjermtrestillingshogst – Etter skjermtrestillingshogst skal det stå igjen 16-40 trær per dekar.

Fjellskoghogst – Er ofte en kombinasjon av selektiv hogst og gruppehogst, hvor det primære er å kunne drive et skogbruk i hovedsak basert på naturlig foryngelse og samtidig bevare skogklimaet. Ved behov suppleres det med planting.

Åpne hogstformer – Det står færre enn 15 trær per dekar og det etableres større åpne flater.

Flatehogst – En åpen hogst hvor alle nyttbare trær tas ut unntatt livsløpstrær og døde trær.

Frøtrestillingshogst – Vanlig hogstform på furumark hvor det settes igjen 3-15 trær per dekar som skal sikre naturlig foryngelse.

§ 5. Retningslinjer for hogst i vernskog mot fjellet

I vernskogen mot fjellet skal det tas hensyn til de klimatiske forholdene som er i fjellskogen og det karakteristiske ved denne skogtypen. All hogst skal utføres slik at arealene innehar et sammenhengende skogbilde over tid.

Etter hogst der det åpnes for foryngelse er skogeier forpliktet til å gjennomføre nødvendige tiltak for å sikre tilfredsstillende foryngelse innen tre år, jf. forskrift om bærekraftig skogbruk § 7.

For skjøtsel og drift i vernskogen mot fjellet, deles denne i 3 soner med tilhørende retningslinjer for hogst mv.

Sone 1. Øvre del av vernskogen - tresatt mark

Det skal alltid være et urørt belte av skog opp mot skoggrensa. Dette er den mest utsatte delen av fjellskogen og skogen i denne sonen skal tjene som varig vern for nedenforliggende skog.

Der den produktive skogen av topografiske eller jordbunnsmessige årsaker går helt opp mot fjellet skal det også settes igjen en urørt sone. Bredden av denne må vurderes ut fra lokale forhold, men skal minimum være 50 meter målt langs bakken.

Sone 2. Midtre del av vernskogen - strenge restriksjoner

Bjørkeskogbeltet og den uproduktive barskogen nedenfor sone 1, utgjør den midtre del av vernskogen. I denne sonen er det i barskogen åpnet for forsiktig hogst. Dette gjelder bare hogst av enkeltrær. På hogsttidspunktet skal det finnes tilstrekkelig med utviklingsdyktige trær som kan overta plass og produksjon etter de trær som hogges.

For lauvtrær i denne sonen kan det gis tillatelse til tynning og foryngelse under skjerm eller på flater inntil 5 dekar i de klimatisk minst utsatte deler av sonen.

Sone 3. Nedre del av vernskogen - lette restriksjoner

Denne sonen strekker seg fra grensa for produktiv skog og ned til den fastlagte vernskoggrensa.

Sonen består av produktiv skogsmark og det kan drives ordinært skogbruk etter følgende retningslinjer:

Før hogstinnngrep foretas, skal det alltid vurderes hva som er den beste og sikreste foryngelsesmetoden på stedet.

Dersom foryngelsen skal skje ved såing eller planting, skal tilgangen på egnet frø- og plantemateriale være sikret slik at dette kan skje innen rimelig tid etter hogst.

I den klimatisk mest utsatte delen av sonen og der skogen har sjiktning anbefales bruk av lukket hogst.

Selektiv hogst bør brukes som et ledd i fjellskoghogsten der skogen har god sjiktning etter alder og dimensjon. Bestandet skal etter en selektiv hogst ha en kubikkmasse og en vekstkraft som sikrer framtidig produksjon og bestå av minst 40 utviklingsdyktige trær pr. dekar. Planting kan være aktuelt for å sikre tilfredsstillende gjenvekst.

Gruppegogst brukes som et ledd i fjellskoghogsten på de steder i skogen der det er liten sjiktning og lite forhåndsforryngelse. Foryngelsen sikres med planting der utsiktene til naturforyngelse er dårlige.

Ved bruk av fjellskoghogst er anbefalt uttak inntil 40 % av stående kubikkmasse.

Der lukket hogst ikke er aktuelt, og de klimatiske forholdene tillater det, kan flatehogst eller frøtrestillingshogst benyttes.

I særlig klimatisk utsatte områder bør ikke flatestørrelsen overstige 5 dekar. Der klimaet er mindre hardt, kan flatestørrelsen økes, men normalt ikke overstige 30 dekar. Mellom hver flate/frøtrestilling eller skjermstilling, skal det finnes skog som minst utgjør en tilsvarende behandlingsenhet eller et større skogledd impediment, kantsone etc.

Ved vurdering av flatestørrelsen skal det legges avgjørende vekt på lokale vekst- og klimaforhold. Videre må det tas hensyn til forholdene på den enkelte eiendom slik at uheldige flatestørrelser og hogstføringer ikke oppstår som følge av senere hogster på naboeiendommer.

For å unngå å skape kaldluftselver bør hogstflatene i størst mulig grad legges parallelt med høydekonturene.

På arealer mellom flater eller frøtrestillinger skal det fortrinnsvis nyttes selektiv hogst eller videre hogst må utsettes inntil gjenveksten på flatene er tilfredsstillende og ny levirkning fra gjenveksten er oppnådd. Skog på eller mellom flatene regnes som etablert når middelhøgden på minst 40 trær pr dekar er 3,0 meter eller høyere. Dersom treantallet er lavere, eller de lokale klimatiske forholdene vanskelige skal det vurderes strengere krav til skogen mellom flater/frøtrestillinger.

§ 6. Dispensasjon

Statsforvalteren i Innlandet kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra reglene i denne forskriften. I områder som inngår i sone 3 (lette restriksjoner) under § 5, den produktive delen av vernskogen, kan kommunen ut fra en faglig vurdering av de lokale forholdene gi dispensasjon fra retningslinjene for hogst.

§ 7. Kontroll og opplysningsplikt

Kommunen skal føre kontroll av godkjente tiltak og pålegg i vernskogen. Skogeier har plikt til å gi opplysninger og oppfylle de pålegg kommunen har gitt.

§ 8. Vedtak om hogststopp

Dersom det er igangsatt hogst uten at det er sendt melding jf. § 3 eller hogsten ikke skjer i samsvar med vilkår satt i vedtak av kommunen kan kommunen vedta hogststopp.

§ 9. Klage og straff

Vedtak fattet av kommunen etter denne forskriften kan påklages til Statsforvalteren. Vedtak fattet av Statsforvalteren i første instans kan påklages til Landbruksdirektoratet.

Brudd på denne forskrift kan behandles etter § 22 og § 23 i skogbruksloven.

§ 10. Iverksetting

Denne forskrift trer i kraft XX. måned 202x.

Fra samme dato oppheves bestemmelsene om vernskogforvaltning i Oppland, vedtatt av Fylkeslandbruksstyret i Oppland den 2. februar 1994 og forskrift om vernskog, Hedmark fastsatt 3. august 2018.
